

т"оэ

Intro

Today we will Be"H learn אסכת בבא מציעא 7' of מסכת בבא מציעא. Some of the topics we will learn about include:

מודה במקצת

Someone who admits to part of a claim must swear that he does not owe the remainder of the claim.

The Gemara discusses several related cases, including העדאת עדים

If witnesses corroborate part of the claim;

הילך

If the debtor did not use the money, the Gemara debates whether it is considered already reclaimed by the creditor and not part of the claim, and the debtor is essentially denying the entire claim;

משיב אבידה

If the debtor could have appeared credible by admitting to a lesser amount;

הוחזק כפרן

One loses his credibility if he has previously lied in court. The Gemara differentiates between

מלוה, one who denies a loan, which he may spend, and פקדון, one who denies receiving a deposit, which he may not use.

So let's review...

The Gemara earlier cited רבי חייא's ruling

מנה לי בידך

והלה אומר אין לך בידי כלום

והעדים מעידים אותו שיש לו חמשים זוז

If the מלוה claims that he is owed 100 אוז, the לוה denies the entire sum, and witnesses testify that he owes him at least 50 אוז;

נותן לו חמשים זוז

וישבע על השאר

He pays 50 tm, and swears that he does not owe him the remaining 50.

רבי חייא derived this from two sources:

1.

Aעד השוה פיי, the common characteristic of other cases of שבועה:

מודה במקצת, a partial admission, and עד אחד, the testimony of a single witness;

2.

תנא תונא

שנים אוחזין בטלית

In the case of our Mishnah, where two people are disputing ownership of a cloak,

כיון דתפיס אנן סהדי

דמאי דתפיס האי דידיה הוא

ומאי דתפיס האי דידיה הוא

וקתני ישבע

Since they are both holding on to the יטלית, they are each presumed owners, and it is as if witnesses contradict both of them. Therefore, they each lose half, and are required to swear regarding the second half.

The Gemara first challenges the יק"ו:

מה להצד השוה שבהן שכן לא הוחזק כפרן תאמר בעדים שכן הוחזק כפרן

One is not considered a presumed liar, and disqualified as a witness, by means of his own admission or the testimony of a single witness. Therefore, he may swear.

However, if two witnesses contradict him he DOES lose his credibility, and so we should not administer an oath?

The Gemara answers בעדים לא הוחזק כפרן

He is NOT disqualified even if witnesses contradict him, as רב חסדא said;

הכופר במלוה כשר לעדות בפקדון פסול לעדת

One who denies a loan is not considered a thief and is not disqualified to bear witness, because, as Rashi explains, מלוה להוצאה ניתנה

וסבר עד דהוה לי זוזי ופרענא ליה

He may spend the money, and so we assume that he merely wishes to defer payment.

However, one who denies that he received an item for safekeeping IS considered a thief and is disqualified to bear witness, because

מאי הוה ליה גבי פקדון לאשתמוטי נפשיה

He has no reason to defer returning the item, since he may not use it.

Therefore, רבי חייא can indeed derive his Halachah of והעדים אותו שיש לו חמשים זוו

From the מודה מודה and עד אחד, because in all three cases לא הוחזק כפרן לא הוחזק כפרן

======

The Gemara next turns to ירבי חייא's proof from our Mishnah and asks that there is clear difference:

מי דמי

התם למלוה אית ליה סהדי

ללוה לית ליה סהדי

דלא מסיק ליה ולא מידי

In ירבי חייא's case the creditor has witnesses regarding half the claim, while the debtor does not have witnesses,

because as Rashi explains;

אי הוו ליה סהדי ללוה

דלא מסיק ליה ולא מידי

לא בעי רבי חייא לאשתבועי

If the debtor had witnesses that he already paid the other half, he would not have to swear.

On the other hand,

הכא כי היכי דאנן סהדי להאי

אנן סהדי להאי

ואפילו הכי משתבעי

In the Mishnah's case each one is holding the טלית, and so their חוקות are equivalent to contradictory witnesses; nevertheless, they must swear!

Clearly, they are not swearing because of the עדים, but due to a תקנת חכמים, as יוחנן says in the previous Daf שלא יהא כל אחד ואחד

הולך ותוקף בטליתו של חבירו

ואומר שלי הוא

So that one would not simply seize another person's object and claim ownership, thereby receive half of it. Therefore, the מכנים instituted this oath as a deterrent.

The Gemara concedes the point, and explains that רבי חייא had actually cited the Mishnah in support of a different Halachah:

מנה לי בידך

והלה אומר אין לך בידי אלא נ' זוז

והילך

If he admitted to part of the claim and said, "Here it is," meaning, as Rashi explains

לא הוצאתים

והן שלך בכל מקום שהם

I have not spent them, and so they are yours wherever they

denies completely, and so

Since they are both holding on to the טלית, the half that each one loses is already in the other's possession and similar to שבועה, and there should be no שבועה?

The answer must be that indeed, they do not swear because of מודה במקצת; they swear because תקנת חכמים היא

As mentioned earlier, it is merely a שבועה דרבנן; the רבנן obligated him to swear even though he denies the entire claim.

However, רבי חייא holds

הילך חייב

He IS required to swear מדאור"תא, because הילך נמי כמודה מקצת הטענה דמי

This is also considered a partial admission.

Regarding this Halachah, רבי חייא asserts that our Mishnah supports his position, because

אי מדאורייתא הילך חייב

מתקני רבנן שבועה כעין דאורייתא

If there is a שבועה דאורייתא in the case of רבנן, the רבנן would institute this oath, since it has a similar form.

However,

אי מדאורייתא הילך פטור

מתקני רבנן שבועה דליתא דכוותה בדאורייתא?

If there is no שבועה דאורייתא in the case of רבנן, the רבנן would not enact this oath, since it bears no resemblance to a שבועה דאורייתא.

=======

DafHachaim.org

רב ששת אמר הילך פטור He does NOT swear in this case, because כיון דאמר ליה הילך הני זוזי דקא מודי בגוייהו כמאן דנקיט להו מלוה דמי He is not admitting to owing the 50 m; rather, it is as if the creditor already has them. Therefore, באינך חמשים הא לא מודי The entire claim really consists of the second 50, which he ליכא הודאת מקצת הטענה There is no partial admission, and he does not have to רב ששת differentiates between this case and the case of שנים אוחזין בטלית: Although כיון דתפיס הילך הוא וקתני ישבע

רבי חייא had actually cited the Mishnah in support of a different Halachah: מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי אלא נ' זוז והילו If he admitted to part of the claim and said, "Here it is," וב שלת: ובי חייא: כיון דאמר ליה הילך הילך נמי כמודה מקצת הטענה הני זוזי דקא מודי בגוייהו כמאן דנקיט להו מלוה דמי דמי and so Regarding this, ליכא הודאת מקצת הטענה our Mishnah supports his position, לנים אוחצין: because Don't swear Swear אי מדאורייתא הילך חייב because because מתקני רבנן שבועה תקנת חכמים מודה במקצת כעין דאורייתא אי מדאורייתא הילך פטור מתקני רבנן שבועה דליתא דכוותה בדאורייתא?

The Gemara seeks to resolve this מחלוקת from the following ברייתא:

סלעים דינרין

If a loan document mentions the denominations used for the loan, without specifying an amount;

מלוה אומר חמש

ולוה אומר שלש

The creditor claims he lent five coins, while the borrower claims he only borrowed three;

רבי שמעון בן אלעזר אומר

הואיל והודה מקצת הטענה ישבע

He must swear since he's admitting to part of the claim. However,

רבי עקיבא אומר

אינו אלא כמשיב אבידה ופטור

He is not required to swear, since he's voluntarily admitting to a three when he could have admitted to only two. And as Rashi explains;

השטר מסייעו

The plural expression in the document implies that he only borrowed two coins, and so it would be a credible claim.

Now, the Gemara assumes

שתים הילך היא

Admitting to two coins is a case of הילך, because, as Rashi explains,

הקרקעות משועבדים על כך

The document states that he owes two coins, and his property is mortgaged to whatever is explicit in the document. Therefore, it is as if the creditor was already paid.

If so, we can infer from רשב"א דאמר שלש

הא שתים פטור

If he would only admit to two coins he would not swear, apparently because הילך פטור?

The Gemara seeks to resolve this מחלוקת: If a loan document mentions the denominations used for the loan without specifying an amount; מלוה אומר חמש - ולוה אומר שלש רבי לתצון בן אלצבר אותר THIK KAPY AING הואיל והודה אינו אלא כמשיב אבידה מקצת המענה ופמור The Gemara assumes שתים הילר היא Because. הקרקעות משועבדים על כך If so, we can infer from רשב"א הא שתים פטוו

The Gemara answers that perhaps הילך חייב, and in this case he would not swear for two possible reasons:

קא מסייע ליה שטרא

The document supports his claim.

Since it merely uses a plural expression and does not state a greater amount;

2. Alternately, because אין נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות

אין נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות We do not administer an oath regarding real property; and his land is mortgaged to the amount explicitly mentioned in the document. Therefore, an admission regarding two coins pertains to land.

The Gemara points out that רבי עקיבא must also agree שתים פטור

He is not required to swear if he only admits to owing two coins, because otherwise, if שתים חיים

He would be

אערומי קא מערים

סבר אי אמינא שתים בעינא אשתבועי

אימא שלש דאהוי כמשיב אבידה ואיפטר

He will purposely admit to owing three coins, thus becoming a משיב אבידה, and, as רבי עקיבא explained earlier, he would not have to swear, due to his needless admission. Therefore, if we exempt him from swearing when he claims to owe three coins, it must be that he's also exempt when he admits to only two coins.

However, רבי עקיבא may also hold that שתים פטור because of the two aforementioned reasons, and not because he holds הילך פטור.

The Gemara continues this discussion in the next Daf.

